

## PARAULA I VIDA

### Quaresma i Any de la Fe (2)

«**C**onvertiu-vos i creieu en l'Evangelí» (Mc 1,15) és el clam que ens acompanya en aquesta Quaresma. Canviar i creure més i millor, adherint-nos més conscientment i plenament a Crist. Som a les portes d'un **Any de la Fe**. Amb la carta apostòlica *Porta fidei* (11/10/2011) que el convoca, el Sant Pare Benet XVI ens obre unes belles perspectives, i la Congregació per a la Doctrina de la Fe ens dóna unes bones indicacions pastorals. Què podríem fer durant l'Any de la Fe a **ni-vell diocesà**? Us en resumeixo a continuació algunes **indicacions**:

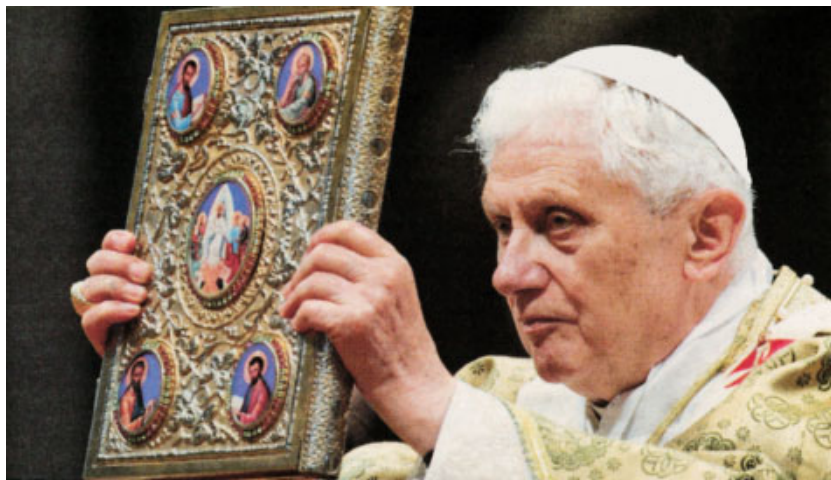


- Celebrar l'obertura i la clausura de l'Any de la Fe a la Diòcesi (octubre 2012 i novembre 2013), per confessar la fe en el Senyor ressuscitat a la nostra catedral de Sta. Maria i a les esglésies de tota la Diòcesi.
- Podrem organitzar una jornada commemorativa sobre el Catecisme de l'Església catòlica, ara que es compliran 20 anys de la seva promulgació.
- Dedicarem reflexions diverses sobre el tema de la fe, recordant la importància del Concili Vaticà II i el Catecisme de l'Església catòlica, ja que volem que sigui enfortida i vivificada la nostra fe i el testimoni que en donem, per assolir una nova evangelització, amb nou ardor i nous mètodes.

- Tindrem als arxiprestats trobades catequètiques per a joves i per als qui cerquen trobar el sentit de la vida, a fi de descobrir la bellesa de la fe de l'Església, recollint els seus testimonis més reconeguts.
- La formació permanent dels sacerdots la concentrarem en aquest Any de la Fe, en els documents del Concili Vaticà II i el Catecisme, així com en els textos més significatius per a la «nova evangelització» donat que hi ha qüestions que mereixen ser estudiades com l'anunci actual de Crist ressuscitat, l'Església com a sacrament de salvació, la missió evangelitzadora en el món d'avui, fe i incredulitat, fe, ecumenisme i diàleg interreligiós, fe i vida eterna, etc.
- Particularment durant la Quaresma, hem de revisar i demanar perdó a Déu pels pecats contra la fe. Aquest any serà també un temps favorable per a acostar-nos amb més fe i freqüència al sacrament de la penitència, i per viure la reconciliació de forma ben concreta.
- Amb persones del món acadèmic i de la cultura, mirarem d'establir un diàleg renovat i creatiu entre fe i raó, per mostrar com entre la fe i la ciència autèntica no pot haver-hi cap conflicte, perquè ambdues, encara que per camins diferents, tendeixen a la veritat.
- Promoure trobades amb persones que fins i tot no reconeixen en elles el do de la fe, cerquen amb sinceritat el sentit últim i la veritat definitiva de la seva existència i del món (com en els diàlegs de *l'atri dels gentils*).
- L'Any de la Fe ha de ser una ocasió per a prestar més atenció a les escoles catòliques, llocs privilegiats per a oferir als alumnes un testimoni viu del Senyor, i conrear la fe amb una referència oportuna a l'ús de bons instruments catequètics, com per exemple el Compendi del Catecisme de l'Església catòlica o el *Youcat*.

Aquests són algunes de les indicacions de la Congregació. Amb els Consells Diocesans Presbiteral i Pastoral ho anirem treballant perquè sigui un temps de gràcia i de creixement en la fe per a tots. «Només que tinguéssiu fe com un gra de mostassa...» (Mt 17,20).

† Joan-Enric Vives  
Arquebisbe d'Urgell



### Temps per escoltar més la Paraula de Déu

▶ Amb aquesta fotografia del Sant Pare beneint els fidels amb el llibre dels Evangelis, volem il·lustrar que en aquest primer diumenge de Quaresma el Senyor ens fa una crida especial a escoltar la seva Paraula. «Sempre que m'invocui, l'escoltaré», diu Déu al seu poble. Amb fe i amb esperança, les comunitats cristianes ens posem en camí de conversió, un camí que ens durà cap a la Pasqua, perquè volem que la celebració de la vida nova de Jesús ens trobi profundament renovats. Les tres accions clàssiques de la Quaresma —pregària, dejuni i almoïna— tenen una especial urgència en aquests temps en què molts homes i dones viuen el drama de l'atur i la crisi econòmica. Espiritualitat, conversió i solidaritat han de ser consignes per a aquest temps.

## GLOSSA

### Companys de camí

**D**arrere nostre hi ha un seguit de persones que ens ajuden a ser. Des del pare i la mare —que ens han donat la vida, ens han ajudat a créixer i a esdevenir adults—, fins a aquells altres que incideixen en nosaltres des de l'exercici professional o des del voluntariat: els mestres i professors, els monitors, els caps, els catequistes, els consiliaris... D'altres es creuen en la nostra vida exercint, també, un veritable mestratge d'intensitat diversa: familiars, companys, amics... Són tant les persones que ens han ajudat i ens ajuden a ser... sense negligir la influència de les lectures i dels diversos mitjans de comunicació!

El mestratge ajuda a créixer en tots els àmbits de la vida i ens humanitza si ens fa créixer en la virtut, si ens presenta valors que, assumits, ens fan més virtuoses. El mestratge és convenient en totes les edats perquè el nostre procés de creixement, de ser, acaba en la darrera estació del recorregut de la vida. El mestratge personal, intencionat i continuat, però, és especialment necessari en l'adolescència i la joventut, en les etapes d'especial recerca. Convé buscar un bon acompanyant o director espiritual.

Un acompanyament és més que una successió de trobades d'amistat. Compartir l'itinerari personal interior per anar a fons i arribar a descentrar-me. Deixar de ser el centre de la pròpia vida, de fer

girar el món al meu voltant. Aprendre a centrar la vida en Crist i en el seu seguiment. L'acompanyament ha d'ajudar a gestionar els sentiments interiors, desolacions i consolacions, a discernir en les petites decisions, les de cada dia, i en les grans, les que marquen la vida. Què vol de mi el Senyor? Ajudar a avançar en el manament de l'amor: Com? Des d'on? A qui?

Un acompanyament evangèlic ha d'ajudar a descobrir i mantenir la proximitat de Déu. Ha d'animar a cercar formació, a aprofundir en la fe —les lectures, els cercles d'estudi, els curssets, etc.—, a la vivència interior —la pregària senzilla però constant, la reconciliació, l'experiència de Déu...— i a la vivència que porta el testimoni a les obres —en la catequesi d'infants, a l'agrupament o en el centre d'esplai, amb la gent gran o en d'altres voluntariats— i en la celebració comunitària —l'eucaristia dominical setmanal, la pregària comunitària. Esdevenir membre actiu de la comunitat eclesial, membre actiu en la construcció del Regne.

Cercar un acompanyament que, com als deixebles d'Emmaús, ens apropi al Mestre: «Llavors, començant pels llibres de Moisès i continuant pels de tots els profetes, els va explicar tots els passatges de les Escriures que es refereixen a ell» (Lc 24,27).

Enric Puig Jofra, SJ

### Mirar els temps confiant en la Providència



Fragment de l'homília del beat Joan XXIII, pronunciada el dia 11 d'octubre de 1962 —fa 50 anys— en l'obertura del Concili Vaticà II.

«En el curs actual dels esdeveniments en què la societat humana sembla que va cap a un nou ordre, val més reconèixer els designis misteriosos de la Providència divina que, a través de la successió dels temps i de les accions dels homes,

la major part de les vegades sense que ells ho esperin, aconsegueixen el seu determini i ho disposen tot amb saviesa per un major bé de l'Església, àdhuc les mateixes adversitats humanes.»

Beat Joan XXIII

## DIUMENGE I DE QUARESMA

### ▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 9,8-15)

Déu digué a Noè i als seus fills: «Jo faig la meua aliança amb vosaltres, amb els vostres descendents i amb tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres, els ocells, el bestiar i tots els animals domèstics i feréstecs que han sortit de l'arca. Jo faig amb vosaltres aquesta aliança meua: La vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi, no hi haurà mai més cap diluvi que devasti la terra.»

Déu digué: «El signe d'aliança que poso entre jo i vosaltres i tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres per totes les generacions és aquest: posaré el meu arc en els núvols com a signe de la meua aliança entre jo i la terra. Quan cobriré la terra de nuvolades i apareixerà l'arc entre els núvols, em recordaré de l'aliança que hi ha entre jo i vosaltres i tots els éssers animats; l'aigua no formarà més un diluvi que faci desaparèixer tot rastre de vida.»

### ▶ Salm responsorial (24)

R. *Tot el vostre obrar, Senyor, és fruit d'amor fidel per als qui guarden la vostra aliança.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / Compadieu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

### ▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 3, 18-22)

Estimats:

Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida. Per això anà a dur la seva proclama als esperits empresonats, que s'havien resistit a creure en temps de Noè, quan la paciència de Déu esperava, mentre preparaven l'arca.

En aquella arca se salvaren a través de l'aigua unes poques persones, vuit en total, i l'aigua prefigurava el baptisme que ara us salva, i que no consisteix a deixar net el cos, sinó a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist que se n'anà al cel, va rebre la submissió de les potestats i dels estols angèlics, i està a la dreta de Déu.

### ▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,12-15)

En aquell temps, l'Esperit empenyé Jesús cap al desert, on passà quaranta dies, temptat per Satanàs. Vivia entre els animals feréstecs i l'alimentaven els àngels.

Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova.»

### ▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 9,8-15)

Dios dijo a Noé y a sus hijos:

«Yo hago un pacto con vosotros y con vuestros descendientes, con todos los animales que os acompañaron: aves, ganado y fieras; con todos los que salieron del arca y ahora viven en la tierra. Hago un pacto con vosotros: el diluvio no volverá a destruir la vida, ni habrá otro diluvio que devaste la tierra.»

Y Dios añadió:

«Esta es la señal del pacto que hago con vosotros y con todo lo que vive con vosotros, para todas las edades: pondré mi arco en el cielo, como señal de mi pacto con la tierra. Cuando traiga nubes sobre la tierra, aparecerá en las nubes el arco, y recordaré mi pacto con vosotros y con todos los animales, y el diluvio no volverá a destruir los vivientes.»

### ▶ Salmo responsorial (24)

R. *Tus sendas, Señor, son mi misericordia y lealtad para los que guardan tu alianza.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas. / Acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.



Crist rebutja les temptacions del Maligne. Obra del Duccio (1235-1319), Col·lecció Frick, Nova York

### ▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pedro (1Pe 3,18-22)

Queridos hermanos:

Cristo murió por los pecados una vez para siempre: el inocente por los culpables, para conducirnos a Dios. Como era hombre, lo mataron; pero, como poseía el Espíritu, fue devuelto a la vida. Con este Espíritu, fue a proclamar su mensaje a los espíritus encarcelados que en un tiempo habían sido rebeldes, cuando la paciencia de Dios aguardaba en tiempos de Noé, mientras se construía el arca, en la que unos pocos —ocho personas— se salvaron cruzando las aguas. Aquello fue un símbolo del bautismo que actualmente os salva: que no consiste en limpiar una suciedad corporal, sino en impetrar de Dios una conciencia pura, por la resurrección de Jesucristo, que llegó al cielo, se le sometieron ángeles, autoridades y poderes, y está a la derecha de Dios.

### ▶ Lectura del evangelio según san Marcos (Mc 1,12-15)

En aquel tiempo, el Espíritu empujó a Jesús al desierto. Se quedó en el desierto cuarenta días, dejándose tentar por Satanás; vivía entre alimañas, y los ángeles le servían.

Cuando arrestaron a Juan, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios. Decía: «Se ha cumplido el plazo, está cerca el reino de Dios: convertíos y creed en el Evangelio.»

## COMENTARI

# Jesús temptat

serveixen aliment, com a Elies (1Re 19,5.7). Per altra banda, els animals amb els quals conviu sembla que es refereixen a l'època messiànica, quan «la vaca i l'óssa pasturaran juntes... el lleó menjarà palla com un bou» (Is 11,7). Aquest és l'entorn de la temptació. Sembla un entorn idíl·lic. Apuntem a un messianisme pacífic i de plenitud. Quin és el paper de les temptacions de Jesús en aquest context?

A primer cop d'ull, Marc no proporciona indicadors en aquest sentit. Diu només que Jesús va ser temptat al llarg de quaranta dies. Però cal prestar atenció que el temptador és Satanàs, una figura coneguda i familiar de les tradicions jueves (cf. Mc 3,

23-27). Enllaçat amb això, quan Pere vol convèncer Jesús que el camí del Messies no pot ser el sofriment i la mort, Jesús li diu: «ves-te'n d'aquí, Satanàs» (8,33). La temptació de Jesús apunta també en aquesta direcció. Jesús, no emmotllarà la seva crida a aquest messianisme idíl·lic. L'evangeli segons Marc és una resposta a aquest tipus de temptació messiànica. Jesús serà el Messies crucificat.

La temptació messiànica continua vigent. Resulta fàcil inclinar-se per un messianisme pacífic, amb el servei dels àngels, en un entorn idíl·lic. Com ens interpel·la avui el relat de les temptacions de Marc?

Oriol Tuñí, SJ



## LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25,31-46 ■ **dimarts:** Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15 ■ **dimecres:** Jo 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32 ■ **dijous:** Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12 ■ **divendres:** Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26 ■ **dissabte:** Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48 ■ **diu-menge** vinent, II de Quaresma (litúrgia hores 2a setm.): Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18 / Sl 115 / Rm 8,31b-34 / Mc 9, 2-10.

**E**stem en el començament de l'activitat de Jesús, segons Marc: Jesús acaba de ser batejat i l'Esperit ha davallat damunt d'ell. L'anada al desert està enllaçada amb la davallada de l'Esperit. Però no hi ha referència a una acció violenta de l'Esperit. Per altra banda, el desert és un lloc privilegiat per Israel: és el lloc de la seva constitució com a poble i de la presència de Déu en el poble. Els quaranta dies evocuen la figura d'Elies i de la seva marxa vers l'Horeb a través del desert (1Re 19,8). Elies és una figura clarament messiànica (Mt 3,23).

Convé subratllar que Marc no parla del dejuni de Jesús: els àngels li

## JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

# 9. Les temptacions i el problema de Déu



La història de les temptacions està relacionada íntimament amb la història del baptisme, que mostra la solidaritat de Jesús amb els pecadors. Al seu costat hi ha la lluita de la muntanya de les Oliveres, que és també un enfrontament amb l'encàrrec de portar a cap la missió rebuda.

Les temptacions acompanyen Jesús durant tota la seva vida; en aquest sentit, també hem de dir que, a semblança del relat del baptisme, el relat de les temptacions és una anticipació que concentra la lluita de tot el seu camí.

El nucli de tota temptació —això es veu clar aquí— és el deixar a Déu de banda: al costat dels problemes urgents de la vida, Déu apareix com una qüestió que es pot deixar per després, i potser com a sobrer o, fins i tot, destorbant. Deixar a Déu de banda com si fos una il·lusió: aquesta és la temptació que ens amenaça de moltes maneres.

Es tracta de Déu: existeix Déu realment?, és ell la realitat mateixa? O no existeix? És ell el bo, o hem d'inventar la bonesa nos-

altres mateixos? El problema de Déu és el problema per antonomàsia, el que ens posa en la cruïlla de l'existència humana. Què ha de fer o no fer el salvador del món? Aquesta és la qüestió de les temptacions de Jesús.

És justament quan es considera Déu com una qüestió secundària i que, per coses més importants, es pot deixar per més tard o es deixa del tot, que fracassen aquestes coses pretensament més importants. No només el fracàs de l'experiment marxista ho demostra, això. Es tracta de la primacia de Déu. Es tracta de reconèixer que ell és realitat, una realitat sense la qual no hi ha res que pugui ser bo.

La història no es pot arreglar prescindint de Déu amb pures estructures materials. El programa d'ajut al desenvolupament que organitzen els països occidentals sobre principis tècnics i materials —que no sols prescindeixen de Déu, sinó que fan que els homes prescindixin d'ell— juntament amb llur pretensió de poder-ho fer millor, no ha fet més que afermar el tercer món en la seva condició de tercer món.

Joseph Ratzinger-Benet XVI  
(Jesús de Natzaret, 1a part, Ed. Claret)

## EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

### És una renúncia a pensar?



L'opció pel Crist és una renúncia a pensar? És per fluïdesa de pensament que abraço el dogma? Creure contradu les conclusions de la raó?

L'opció cristiana és plena de paradoxes. És una paradoxa un Déu que, a la vegada, és u i una comunitat de persones en l'amor: Pare, Fill i Esperit Sant. És una paradoxa que creés el món sense cap necessitat de fer-ho, que es revelés en ell, que s'encarnés en el món i que ho fes en aquell home que no tenia ni un lloc per néixer. La paradoxa xoca, violenta la raó; també la meravella, la deixa astorada, però, a la vegada, l'estimula, l'activa, fins a tal punt que, lluny d'apaivagar l'activitat mental, la mobilitza intensament. En aquest punt, és suggeridor el pensament de Soren Kierkegaard. A parer seu, la paradoxa no és l'abatiment del pensament, sinó el motor definitiu del pensar, la seva força motriu, la seva condició de possibilitat.

L'opció pel Crist és, en aquest sentit, un vertader estímul en la meua vida intel·lectual. He hagut de pensar i llegir molt per mirar d'entendre allò que crec i les raons de la meua opció. No crec que es pugui dir, sense més, que tot allò que creiem els cristians és un reguitzell d'irracionalitats, però em sembla un simplisme afirmar que és quelcom racional, que, senzillament pensant, s'arriba a l'opció pel Crist.

La paraula *paradoxa* és la més apropiada. El contingut de la fe és sorprenent, meravellós, però no per això és irracional. És meravellós saber que no estàs sol en la nit més solitària de totes i que algú es recorda de tu quan tots s'han oblidat del teu nom. No és irracional creure-ho, però tampoc no és una afirmació que derivi de pensar el cosmos.

L'opció pel Crist és una opció per l'amor més gran, per créixer cada vegada més en l'amor, per fer de la vida un aprenentatge constant per estimar més i millor, però, a la vegada, també és l'opció pel pensament, per la reflexió. Déu és amor, però també és paraula, raó. El cristianisme és la religió de l'amor, però, a la vegada, és la religió del *logos*, però d'un *logos* que se sotmet a l'amor. Si la fe fa possible el pensament, no és menys cert que el pensament purifica la fe, possibilita una fe crítica i madura, digna de l'ésser humà.

Francesc Torralba  
(Jesucrist 2.0, Ed. Pòrtic (Grup 62))

## SANTORAL

**26. ✦ Diumenge I de Quaresma.** Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza; santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fundadora de les escolàpies (SchP).

**27. Dilluns.** Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca); sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.

**28. Dimarts.** Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468).

**29. Dimecres.** Sant Romà (s. v), abat; sant Serapió, mr.

**1. Dijous.** Sant Rossend (Salas 907-Celanova 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. vi), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

**2. Divendres.** Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

**3. Dissabte.** St. Medir, pagès mr. barceloní; St. Ermenter (o Emeteri) i St. Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; Sta. Màrcia, vg. i mr.

### INTENCIONS DEL SANT PARE (febrer)

**General:** Que arreu del món sigui reconeguda adequadament la contribució de la dona al desenvolupament de la societat.

**Missionera:** Que l'Esperit Sant concedeixi perseverança als qui són discriminats, perseguits i assassinats pel nom de Crist, particularment a l'Àsia.

## ENTREVISTA



▶ ANNA FIGUERA RAICHS

### Notícies positives

La publicació de notícies positives en els mitjans de comunicació, incloses les de l'àmbit religiós, és sempre difícil. En el 90% dels casos, és noticable tot allò que és polèmic. Els periodistes destaquen aquelles declaracions i accions que porten al debat i a la confrontació entre diferents sectors. La periodista Anna Figuera, responsable de la secció de Política del programa *Els matins de TV3* i professora de la Facultat de Ciències de la Comunicació Blanquerna (URL), convida a la reflexió en el sector periodístic, per tal que els valors cristians siguin més presents en els mitjans.

#### Com a creient, quina és la teua aportació a la professió?

Des de fa molts anys em dedico al periodisme polític. És un món complex, difícil, sobretot perquè s'ha de tenir molta cura amb el que s'escriu i com s'escriu. En aquest sentit, procuro no jutjar, ser rigorosa i estar lliure de prejudicis, intentant comprendre i entendre, posant-me al lloc de l'altre.

#### Per què ens costa tant «vendre» les bones notícies que es produeixen en el món d'Església, als mitjans?

Que surtin habitualment informacions no positives no és novetat en el món de la comunicació, però probablement l'aparició dels nous mitjans digitals han provocat que les notícies s'accelerín, que apareguin i desapareguin en un no res, que primi la immediatesa a la rigorositat. Veritablement caldria fer una reflexió profunda en el nostre sector. Pensar cap a on anem i què ens porta tot això. Sobretot, perquè ens sentim profundament satisfets quan veiem publicades aquelles notícies que ens fan sentir joiosos de viure en la nostra societat.

#### Els valors cristians estan de baixada, a la societat?

En els darrers anys, moguts per un període llarg d'opulència, s'han primat maneres de fer que han abastat més enllà de l'àmbit econòmic i que han incidit en el comportament humà. Estem parlant de l'individualisme, de l'obsessió per tenir més del que necessitem, del benefici propi. El cristianisme no deixa de ser una manera de donar sentit a la vida i, això, fins ara, no ha estat de moda. Aquests valors, els valors de l'humanisme cristià, però, romanen en les persones i, de mica en mica, tornen a sortir a la superfície. És per això que penso que els valors cristians no estan de baixada, tot el contrari. Ho podem veure ara, en aquesta dura crisi econòmica. L'admirable tasca que s'està portant a terme des de Càritas, el Banc dels Aliments, la Marató de TV3 o els diferents tipus de voluntariat en són un bon exemple.

Òscar Bardaji i Martín

## CULTURA DE LA COMPASIÓN

### Los pobres y Henri Nouwen



En El Arca Henri encontró un hogar y una mayor plenitud. El Arca fue un don para Henri i Henri fue un don increíble para El Arca, un don de Jesús a El Arca, el don de un sacerdote y un amigo compasivo. Henri era un hombre compasivo. Estaba dispuesto a ir hasta el fin del mundo para ayudar a una persona necesitada. No estaba muy interesado en las estructuras, sino en las personas: personas heridas, que sufren y padecen, ancianas, moribundos, enfermos de sida, personas sencillas en medio de sus luchas.

Aportó luz, esperanza y consuelo a los miembros de su comunidad y a quienes no pertenecían a ella. Compartió su vida, sus dones, sus amigos y su espiritualidad en evolución con las personas de El Arca en todas partes.

Henri se sentía atraído de una manera misteriosa por otras personas; su dolor se encontraba con el de ellas y ambos eran expresión del dolor de nuestro Cristo crucificado. Henri dio a conocer lo que es El Arca, lo que estamos viviendo, con palabras accesibles para los demás y que daban orientación a sus vidas.

Henri anunció algo muy importante: que la unidad en nuestro mundo y en nuestras Iglesias brotará de los pobres... Él fue un signo de esperanza, un signo de encuentro en un mundo dividido con cristianos divididos... En Henri había una dimensión profética. Aceptó el dolor, eligió pasar por el dolor, porque este es el camino para todos nosotros: elegir la cruz, pasar por la cruz, porque no descubriremos la resurrección si antes no pasamos por la cruz y somos despojados de todo.

Jean Vanier  
(Escritos esenciales, Ed. Sal Terrae)  
(Palabras en el funeral por Henri Nouwen, Utrech, 25/09/1996)

## Reunió dels Arxiprestos a Balaguer



Dilluns dia 6 de febrer a la tarda, sota la presidència de l'Arquebisbe Joan-Enric Vives, es van reunir els Arxiprestos del Bisbat d'Urgell a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer. Entre els temes tractats, es destaquen les visites de Mons. Vives dutes a terme als preveres dels arxiprestats del Pallars Sobirà i l'Urgell Mitjà, i les properes visites als altres arxiprestats; l'Escola Diocesana de Formació Permanent que s'iniciarà a Balaguer el proper 10 de març; alguns temes relacionats amb el Registre Parroquial (llibres, expedients, testaments...); quines iniciatives i suggeriments de cara a l'Any de la Fe; i el calendari de les pròximes activitats diocesanes.

## Andorra viu la tradició dels Encants fent la recaptació per a Càritas

Càritas parroquial d'Escaldes va tornar a ser l'objectiu de la recaptació que es fa en la subhasta dels Encants de Sant Antoni cada any, en els dies previs al Carnaval. Els lots d'embotits i coca cassolans són subhastats i lliurats al millor postor seguint una tradició antiga en la que es cerca obtenir diners pels més necessitats. L'acte es va fer el diumenge 5 de gener, al pavelló del Prat Gran, amb l'Octavi Font com animador, que va aconseguir que la nodrida assistència es rasqués la butxaca i es recollissin 7.750 euros. Càritas parroquial, segons que va explicar el president de Càritas, Agustí Font, dedicarà aquests fons als programes nacionals que l'entitat disposa de bancs d'aliments, ajuts directes i suport a les famílies. L'acte va comptar amb l'assistència dels Cònsols major i menor de la parròquia, Trini Marín i Marc Calvet, que van pujar generosament en alguns lots.

## Jornada de Formació per als Preveres del Bisbat

Quaranta-cinc preveres del Bisbat d'Urgell van participar el 6 de febrer, a la Jornada Formativa celebrada a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer. El tema triat va ser aprofundir en els continguts de la Carta Apostòlica en forma de «Motu Proprio» *Porta Fidei*, amb la qual el Papa Benet XVI ha convocat un «Any de la Fe» a partir de l'11 d'octubre d'enguany, en el cinquantè aniversari de l'obertura del Vaticà II, fins al 24 de novembre de l'any vinent, diada de la solemnitat de Jesucrist Rei de l'Univers.

Després del rès de l'Hora Menor i d'una introducció general per part de l'Arquebisbe d'Urgell Joan-Enric Vives, Mn. Antoni Elvira, en el context actual de «nova evangelització» en el qual tota l'Església està cercant noves vies d'anunci i de presència en el món, va presentar les motivacions i les finalitats del document pontifici *Porta fidei*, tot resseguint-ne els principals trets. En una segona ponència, Mons. Vives parlà d'alguns aspectes importants que emergeixen de la convocatòria de l'Any de la Fe, tot comentant la «Nota amb Indicacions Pastorals per a l'Any de la Fe» que ha promulgat la Congregació per a la Doctrina de la Fe el propassat 6 de gener. Entre altres coses, l'Arquebisbe d'Urgell subratllà la necessitat de passar d'una «pastoral de la conservació» a una «pastoral de l'anunci», que sàpiga suscitar en el nostre entorn d'avui, molt secularitzat, el desig d'escoltar el missatge cristià i de trobar-se amb la persona de Jesús. En el diàleg posterior, es van remarcar les exigències d'un treball evangelitzador creatiu i ampli, que compregui famílies, infants i joves, tenint present l'actual conjuntura sociocultural de la nostra societat.



## 20 anys de Vida Creixent a Urgell

El passat 2 de febrer es va complir 20 anys de la presència de Vida Creixent al Bisbat d'Urgell, tot coincidint amb la celebració de la Mare de Déu de la Llum, la Candelera. Actualment l'entitat, amb representació i grups actius arreu de la diòcesi, està presidida per M. Carme Ribes. A La Seu aquest aniversari es va celebrar de forma ben festiva, amb l'Eucaristia a la Catedral, presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric, i després una trobada de germanor a la Residència de la Sagrada Família, acompanyats pel Consiliari diocesà Mn. Manuel Pal, i per l'anterior President diocesà Sr. Carles Dalmau.

El dia 2 de febrer és la festa patronal del moviment apostòlic Vida Creixent, format per persones en edat de jubilació que busquen ajudar-se en la fe, l'amistat i el compromís cristià transformador en la societat.

Arreu on està implantat celebren festivament la seva trobada, amb l'Eucaristia de la festa de la Presentació del Senyor, ja que l'Evangeli presenta Simeó i Anna com a persones molt actives en l'amor a Jesús i la transmissió joiosa de la seva fe.



## Urgell participa en les Jornades de Pastoral sobre «Matrimoni i família per a una nova evangelització»

Durant els dies 24 i 25 de gener, uns 150 sacerdots dels diferents bisbats amb seu a Catalunya participaren en les 47 Jornades de Qüestions Pastorals, dutes a terme a Castelldeusa, a Premià de Dalt, sota el lema «Matrimoni i família per a una nova evangelització».

A més de la nodrida representació de sacerdots, les jornades van comptar també amb la presència, el primer dia, del Cardenal i Arquebisbe de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach, de l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, del Bisbe emèrit de Solsona, Mons. Jaume Trasserra i del Vicari per a Catalunya de la Prelatura de l'Opus Dei, Dr. Antoni Pujals. També hi van assistir el Delegat diocesà per a la Família i la Vida d'Urgell Mn. Joan Antoni Mateo i el Secretari general d'Urgell Mn. Ignasi Navarri.



La trobada va tenir com a ponent principal el president del Consell Pontifici per a la Família, el Cardenal Ennio Antonelli, qui va defensar el dimarts passat que la família «evangelitza d'una forma única i insubstituïble, més allò que és que amb les seves obres», al temps que oferia tot un programa de treball. En la seva opinió, la família cristiana «ha de desenvolupar un camí de conversió permanent a Crist i als germans».

Un altre participant fou el professor de la Universitat de Màlaga Dr. Tomás Melendo, que va afirmar que «el matrimoni és essencialment una capacitació, quelcom que transforma, provoca virtut i fa una persona capaç d'estimar una altra persona com única, i de per vida». En la seva intervenció sobre *Per què casar-se*, Melendo va afegir: «no hi ha cap altra institució humana com el matrimoni pensada per generar amor». «Cal ensenyar a gaudir de les coses bones i saber transmetre-ho», va concloure.



## TEMPS QUARESIMAL I PASSIÓ

**C**omencem avui un recorregut singular per les estacions del Via Crucis, un exercici propi de la Quaresma.

Us presentem el text que el 1983 va escriure Mn. Manuel Pal. La breu reflexió de cada estació vol subratllar els sofriments diversos de l'home d'avui. Perquè un Via Crucis no és tan sols una commemoració històrica del que va viure Jesús, sinó que fa referència al que vivim cadascun de nosaltres en el dia a dia, amb el sosteniment de la pròpia creu i d'allò del què som capaços de superar amb l'ajut de la nostra fe.

Cada estrofa es pot cantar amb la melodia tradicional, la que va escriure Mn. Romeu per als versos de Mn. Cinto Verdager.

### Oració inicial

Us volem seguir, Senyor, en el camí de la Creu. I ho volem fer, contemplant els vostres sofriments i recordant-nos alhora d'aquelles situacions en què els homes d'avui experimenten dolors semblants. L'home és el

camí de l'Església, (Joan Pau II). Feu, Senyor, que atansant-nos a tots els qui sofreixen, ens unim més a Vós, que viviu i regneu pels segles dels segles. Amén.

### PRIMERA ESTACIÓ

**Jesús és condemnat a mort**

«Us adorem Senyor, i us beneïm. Perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.»

Condemnats a mort o condemnats a una vida que és pitjor que la mort, quants n'hi ha avui, Senyor? Quants n'hi ha que sofreixen unes condicions socials intole-



rables, condemnats a morir literalment de fam o de rebuig racial, polític o religiós...?

De tots els perseguits per causa de la justícia, apiadeu-vos-en, Senyor. Que experimentin, com Vós, la profunda benaurança de tots els qui resisteixen i lluiten contra el mal.

«Tingueu pietat de nosaltres, Senyor. Tingueu pietat de nosaltres. Oh Santa Mare, en mon cor fixe les llagues de Jesús clavats en creu.»

Escoltem la veu divina  
Que ens crida a la conversió  
Mentre el nostre cor camina  
Pel camí de la passió.

Com Pilat no me n'adono  
Que el Crist condemno a la creu  
Quan judico o abandono  
Un germà amb injust menyspreu.

Mn. Manuel Pal